

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 12.8.2010
KOM(2010) 429 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af
26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader
Fællesskabet**

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet

1. INDLEDNING

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet¹, i resten af denne rapport benævnt "forordningen om kontrol med likvide midler", trådte i kraft den 15. december 2005. I henhold til artikel 10 i forordningen forelægger Kommissionen fire år efter dens ikrafttræden Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af forordningen.

Forordningen om kontrol med likvide midler har været gældende fra den 15. juni 2007, og på grund af denne nylige anvendelse har både medlemsstaterne og Kommissionen lagt vægt på at oprette passende strukturer og udarbejde tilstrækkelige procedurer, der muliggør en ensartet gennemførelse af forordningen om kontrol med likvide midler.

Som indledning til evalueringen sendte Kommissionen et spørgeskema til medlemsstaterne i juli 2008. Medlemsstaternes svar på spørgeskemaet² efterfulgt af drøftelser på en række møder med medlemsstaterne i arbejdsgruppen vedrørende kontrol med likvide midler gav Kommissionen tilstrækkelige oplysninger til at udarbejde denne rapport.

2. BAGGRUND

2.1. Kontekst

2.1.1. EU-lovgivning

EU's retlige ramme, der skal forhindre hvidvaskning af penge, omfatter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme³ som ændret ved direktiv 2007/64/EF, 2008/20/EF og 2009/110/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler⁴. Rådets afgørelse 2000/642/RIA om samarbejdsordninger mellem

¹ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9-12.

² Svarene på alle spørgeskemaerne blev modtaget senest den 25. februar 2009, bortset fra Belgien, som ikke svarede. Oplysningerne i rapporten er derfor baseret på oplysninger indsendt af 26 medlemsstater. Statistikkerne over likvide midler omfatter alle medlemsstater.

³ EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15-36.

⁴ EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1-9.

medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for så vidt angår udveksling af oplysninger og Rådets rammeafgørelse 2001/500/RIA om hvidvaskning af penge, identifikation, opsporing, indefrysning eller beslaglæggelse og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold er ligeledes relevante. Som supplement til denne retlige ramme indeholder EU's strategi til bekæmpelse af finansiering af terrorisme foranstaltninger til forbedring af resultaterne i forbindelse med bekæmpelsen af finansiering af terrorisme.

Direktiv 2005/60/EF, som erstattede direktiv 1991/308/EØF, indeholder en EU-mekanisme, der skal forhindre hvidvaskning af penge, ved at kontrollere transaktioner gennem kredit- og finansieringsinstitutter og visse erhverv. Risikoen for, at anvendelsen af den nævnte mekanisme ville føre til øgede bevægelser af likvide midler til ulovlige formål eller til finansiering af terrorisme, gjorde det nødvendigt at supplere denne foranstaltning med et kontrolsystem for likvide midler, der indføres til eller forlader EU.

Forordningen om kontrol med likvide midler blev vedtaget med dette formål, og den sigter på at forene det grundlæggende princip om fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital med forebyggelse af hvidvaskning af penge i det indre marked og en økonomisk og monetær union.

2.1.2. Internationale aspekter

Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF) og det tilknyttede regionale organ Moneyval er en vigtig partner, der medvirker til at sikre, at forordningen om kontrol med likvide midler fungerer effektivt. Dette mellemstatslige organ, der blev oprettet af G7-mødet i Paris i 1989, støtter regeringspolitikker til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Det gør det ved at udstede henstillinger og retningslinjer og ved at kontrollere overholdelsen af dets henstillinger gennem et gensidigt evalueringssystem, således at der konstant lægges pres på dets medlemmer for at sikre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Særhenstilling IX fra FATF om pengekurere er gennemført i EU med forordningen om kontrol med likvide midler. Drøftelsen af procedurer i forbindelse med særhenstilling IX og evaluerings- og fremskridtsrapporter udarbejdet af bedømmere fra FATF har gentagne gange medvirket til at fremme yderligere forbedringer af kontrollen med likvide midler i medlemsstaterne.

FATF har for nylig anerkendt EU som supranationalt retsområde for anvendelsen af særhenstilling IX om pengekurere. Denne anerkendelse indebærer opfyldelse af særlige betingelser, som f.eks. passende udveksling af relevante oplysninger på supranationalt niveau og sammenlignelig uddannelse, dataindsamling, håndhævelse og målretning af programmer udviklet og anvendt på supranationalt plan.

2.2. Vigtige elementer i forordningen om kontrol med likvide midler

2.2.1. Angivelsespligt

Forordningen om kontrol med likvide midler fastsætter en ensartet EU-tilgang til kontrol med likvide midler baseret på et obligatorisk angivelsessystem for personer,

som rejser ind i eller forlader EU med likvide midler af en værdi på 10 000 EUR eller derover. Rejsende skal afgive oplysninger til den kompetente myndighed om anmelderen, ejeren og modtageren samt om beløbet, arten, oprindelsen, anvendelsesformålet og transporten af de likvide midler i angivelsen. Forordningen om kontrol med likvide midler fastsætter hverken, om oplysningerne skal afgives mundtligt, skriftligt eller elektronisk, eller formatet for denne angivelse.

2.2.2. *De kompetente myndigheders beføjelser*

For at kontrollere overholdelsen af angivelsespligten skal de nationale kompetente myndigheder have beføjelse til at kontrollere fysiske personer, deres bagage og deres transportmiddel. I tilfælde af manglende overholdelse af angivelsespligten kan de likvide midler tilbageholdes, og der idømmes bøder.

2.2.3. *Registrering og behandling af oplysninger*

I henhold til forordningen om kontrol med likvide midler skal medlemsstaterne registrere og behandle alle oplysninger, de indhenter gennem angivelsen og/eller deres kontroller, og stille disse oplysninger til rådighed for den nationale finansielle efterretningsenhed (FIU) i den medlemsstat, gennem hvilken en person rejser ind i eller forlader EU.

2.2.4. *Udveksling af oplysninger*

Såfremt der er tegn på, at de likvide midler vedrører ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler, kan der udveksles oplysninger med myndighederne i andre medlemsstater, og oplysningerne fremsendes til Kommissionen, hvis de skader EU's finansielle interesser.

Inden for rammerne af gældende aftaler om gensidig administrativ bistand kan de oplysninger, der er indhentet i henhold til forordningen om kontrol med likvide midler, videregives til et tredjeland, under forudsætning af overholdelse af de relevante nationale bestemmelser og EU-bestemmelser om oversendelse af personoplysninger til tredjelande.

2.2.5. *Fortrolighed*

Alle oplysninger, der er indhentet i henhold til forordningen om kontrol med likvide midler, er fortrolige. Personoplysninger skal behandles i overensstemmelse med de relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger. Hvor det er nødvendigt, skal regler om klassificering af oplysningerne finde anvendelse for at garantere dataenes sikkerhed.

2.3. **Kontrol med bevægelser af likvide midler inden for EU**

Forordningen om kontrol med likvide midler berører ikke nationale foranstaltninger til kontrol med bevægelser af likvide midler inden for EU. De nationale foranstaltninger skal imidlertid været truffet i medfør af artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som giver medlemsstaterne beføjelse til af administrative eller statistiske hensyn at fastlægge procedurer for anmeldelse af kapitalbevægelser eller til at træffe foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, forudsat at foranstaltningerne og

procedurerne ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af den frie bevægelighed for kapital.

De følgende medlemsstater⁵ anvender sådanne kontroller med likvide midler inden for EU ved grænserne til andre medlemsstater: BE, BG, CY, DE, DK, ES, FR, IT, MT, PL og PT. I denne forbindelse anvender de et obligatorisk angivelsessystem med en tærskel på 10 000 EUR - med undtagelse af PT, hvor angivelsen er frivillig, medmindre den fysiske person bliver kontrolleret. AT begrænser ikke kontrollen med likvide midler til landets grænser, men anvender kontroller på hele dets territorium. ES har i lighed med AT indført nationale kontroller, men for beløb over 100 000 EUR. UK har ikke indført rutinemæssige kontroller med likvide midler inden for EU, men offentligt ansatte foretager på hele landets område (stikprøve)kontroller af passagerer og deres bagage med hensyn til evt. medbragte likvide midler. IE anvender en lignende procedure som i Det Forenede Kongerige, men med en tærskel for likvide midler på 6 438 EUR. CZ, EE, EL, FI, HU, LV, LT, LU, NL, RO, SL, SK og SE anvender ikke nogen form for kontrol med likvide midler inden for EU.

3. GENNEMFØRELSE AF FORORDNINGEN OM KONTROL MED LIKVIDE MIDLER

3.1. Kontekst

3.1.1. Kompetente myndigheder

Forordningen om kontrol med likvide midler nævner ikke, hvilken myndighed medlemsstaterne skal udpege som de kompetente myndigheder. I praksis har 23 medlemsstater bemyndiget toldmyndighederne som de primære myndigheder. DK og EE har bemyndiget told- og skattemyndighederne. To andre medlemsstater, PL og UK, har bemyndiget toldmyndighederne og grænsevagterne.

De specifikke nationale forskelle kommer endvidere til udtryk i den brede vifte af andre myndigheder, der er involveret: Det føderale politi (kriminalpolitiet), FIU'er, agentur til bekæmpelse af terrorisme, grænsevagter, lokalregeringer, finansministeriet, afdelinger til bekæmpelse af svig eller efterforskningstjenester og retsinstanter. Politiet og FIU'erne er de mest almindelige partnere i håndhævelsen af kontrol med likvide midler. I 16 medlemsstater er dette samarbejde mellem myndighederne fastsat i skriftlige samarbejdsaftaler. En tredjedel af medlemsstaterne har oprettet efterforskningsenheder eller arbejdsgrupper mellem kompetente myndigheder.

3.1.2. Definitionen af likvide midler

Definitionen af likvide midler i forordningen om kontrol med likvide midler er taget fra den definition, FATF anvender i særhenstilling IX, og den omfatter ihændehavepapirer og kontanter. Medlemsstaterne har ikke hidtil berettet om væsentlige problemer i forbindelse med anvendelsen af denne definition. Guld, ædelmetaller og ædelsten er ikke omfattet af definitionen. Nogle medlemsstater

⁵ Oplysningerne i denne rapport om kontrol med likvide midler inden for EU bygger ikke på en forudfattet holdning fra Kommission vedrørende disse nationale foranstaltningers overensstemmelse med artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

oplyser at have nationale bestemmelser, der svarer til forpligtelsen til at angive likvide midler, for guld og/eller ædelmetaller og ædelstene (BG, DE, AT (på AT's territorium), CY, CZ og PL). Elektroniske betalingskort til flere formål er heller ikke omfattet af definitionen. Én medlemsstat (DE) oplyser, at den har nationale bestemmelser om angivelse af elektroniske penge.

3.2. Angivelsespligt

Alle fysiske personer, som rejser ind i eller forlader EU med likvide midler af en værdi på 10 000 EUR eller derover, skal angive dette beløb til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken den pågældende person rejser ind i eller forlader EU, dvs. det første indrejsested i EU og det sidste udrejsested fra EU.

3.2.1. Bevidstgørelse om angivelsespligten

For at gøre rejsende opmærksom på angivelsespligten er der iværksat oplysningskampagner, og de fornys kontinuerligt på nationalt plan og EU-plan. På EU-plan er der udarbejdet og udsendt en plakat (10 000 eksemplarer på 22 sprog), flersprogede brochurer (der er trykt 401 520 eksemplarer i 2007 med revideret genoptrykning i 1 000 000 eksemplarer i juli 2009), tekstreklamer i flymagasiner (i 10 større flymagasiner i september 2009), websteder (2007, revideret i august 2009) og et animationsklip (i 2007, revideret i november 2009, på syv sprog). Der er på nationalt plan gennemført lignende aktiviteter, som f.eks. plakater, websteder, information til aktørerne eller pressemeddelelser om afsløringer.

Det generelle indtryk er, at oplysningsaktiviteterne vedrørende kontrol med likvide midler har bidraget væsentligt til bevidstgørelse af de rejsende om forpligtelsen til at angive likvide midler, selv om kun fire medlemsstater kontrollerede resultaterne af oplysningskampagnen, og der i ingen tilfælde blev anvendt kontrolredskaber til at måle effektiviteten af oplysningskampagnerne.

Forordningen om kontrol med likvide midler indeholder ikke en udtrykkelig forpligtelse til at iværksætte en oplysningskampagne, men næsten alle medlemsstater har erkendt, at det er nødvendigt at gennemføre oplysningsaktiviteter. 17 medlemsstater oplyser, at de gør brug af en permanent oplysningskampagne om kontrol med likvide midler for at sikre en løbende bevidstgørelse. En række medlemsstater mener, at forordningen skal indeholde en forpligtelse til bevidstgørelse, da dette ville lette kontakten med lufthavnsmyndighederne vedrørende præsentation af bevidstgørelsesmaterialet.

3.2.2. Angivelsessted

I henhold til forordningen om kontrol med likvide midler skal fysiske personer angive likvide midler til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, gennem hvilken de rejser ind i eller forlader EU. Dette krav medfører generelt ikke problemer for medlemsstaterne.

Transit

For flypassagerer i transit er forpligtelsen til at angive likvide midler på det første indrejsested i eller det sidste udrejsested fra EU vanskelig at opfylde på grund af de forskellige transitinfrastrukturer i lufthavnene. Der er kun få eller forskellige

faciliteter til angivelse af likvide midler i transitområderne, og der er ikke tilstrækkelig tid mellem flyafgangene.

Det er også svært for medlemsstaternes kompetente myndigheder at sikre ensartede kontroller af transitpassagerer. Kontrollerne hindres af utilstrækkelig tid, mangel på passende kontrolfaciliteter på grund af forskellige transitinfrastrukturer i lufthavnene og særskilte kanaler til håndbagage og indtjekket bagage.

En *særlig projektgruppe bestående af eksperter i kontrol med likvide midler* har arbejdet med dette spørgsmål og er nået til den konklusion, at der er behov for en revision af artikel 3 i forordningen om kontrol med likvide midler for at tilpasse procedurerne for kontrol med likvide midler til procedurerne for kontrol af passagerers bagage i henhold til artikel 192-194 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks⁶.

3.2.3. *Angivelsesmetoder*

Forordningen om kontrol med likvide midler åbner mulighed for at afgive oplysningerne i angivelsen skriftligt, mundtligt eller elektronisk. De fleste medlemsstater har valgt skriftlige angivelser. Kun DK, AT og ES giver mulighed for mundtlig angivelse, som toldmyndighederne omsætter til et skriftligt dokument. AT (kun vedrørende erhvervspengekurerer), ES og PL tillader afgivelse af elektroniske angivelser. For andet kvartal af 2009 er 90 % af angivelserne af likvide midler sket skriftligt, 9,7 % elektronisk og 0,3 % mundtligt. Alle medlemsstater har udarbejdet blanketter til afgivelse af de minimumsoplysninger, der skal afgives i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordningen om kontrol med likvide midler.

Den indledende gennemførelsesfase viste, at det ville fremme den (elektroniske) udveksling af oplysninger om angivelser af likvide midler, hvis medlemsstaterne anvendte en fælles angivelsesblanket. Det ville endvidere også øge de internationale rejsendes forståelse af, hvad der forventes af dem, og således styrke opfyldelsen af kravene.

Derfor blev der udformet en fælles europæisk angivelsesblanket. 16 medlemsstater anvender nu blanketten: AT, CY, DK, EE, EL, FI, HU, IE, LU, MT, NL, PL, PT, RO, SE og SI. Andre medlemsstater overvejer at indføre den fælles europæiske angivelsesblanket i fremtiden (BG, DE, LV og SK), eller de anvender allerede blanketter, der svarer til den fælles blanket. Det drejer sig om ES, FR og LT. I næsten alle medlemsstater accepteres angivelser af likvide midler på de officielle sprog i det land, hvor de likvide midler skal angives, og også på engelsk. Nogle medlemsstater accepterer, at angivelsesblanketten udfyldes på andre udbredte EU-sprog.

3.2.4. *Statistikker over angivelserne af likvide midler*

Der er ingen udtrykkelige krav i forordningen om kontrol med likvide midler om udarbejdelse af statistikker. Medlemsstaterne har imidlertid indvilget i at sende deres

⁶ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1-766.

statistikker over angivelser af likvide midler og kontrolresultater til Kommissionen⁷. Ukorrekte angivelser af likvide midler eller kontrolresultater benævnes "registreringer" i statistikkerne (se nærmere under 3.4.2.).

Bilag 1 indeholder statistikker over angivelser af likvide midler og registreringer indsamlet af alle medlemsstater fra den 15. juni 2007 til den 30. juni 2009.

I denne periode har medlemsstaterne modtaget 178 351 angivelser af likvide midler til et samlet beløb af 79 922 mio. EUR. Antallet af angivelser af likvide midler ved indrejse var 101 824 og ved udrejse 76 527.

Bilag 2 indeholder en grafisk oversigt over medlemsstaternes indberetning af det indsamlede antal angivelser af likvide midler, og den viser, at der er store forskelle.

DE, IT og FR stod i indberetningsperioden for henholdsvis 25 %, 22,5 % og 13 % af det samlede antal modtagne angivelser af likvide midler, efterfulgt af ES (9 %), LT (4,5 %), PL (4 %), UK (3,5 %) og BG (3 %).

Der er behov for fortsat overvågning af disse statistikker for at styrke en ensartet gennemførelse af kontrollen med likvide midler i medlemsstaterne.

Bilag 3 viser, at antallet af angivelser af likvide midler i medlemsstaterne er steget hurtigt indtil udgangen af 2008 (fra 13 196 angivelser af likvide midler i tredje kvartal af 2007 til 28 210 angivelser i sidste kvartal af 2008). Tallene faldt til 27 236 angivelser af likvide midler i andet kvartal af 2009. Det samme mønster fremgår af bilag 4 for beløbet i euro-ækvivalent, som disse angivelser af likvide midler omfatter (5 432 mio. EUR i tredje kvartal af 2007, 13 051 mio. EUR i sidste kvartal af 2008 og 9 496 mio. EUR i andet kvartal af 2009). Det er meget sandsynligt, at antallet af angivelser af likvide midler og det beløb i euro, som angivelserne omfatter, har fulgt det generelle fald i den økonomiske aktivitet i forbindelse med bankkrisen.

I andet kvartal af 2009 blev over 63 % af angivelserne af likvide midler foretaget i lufthavne, 30 % ved vejgrænser, 5 % i havne og 2 % ved jernbanegrænseovergange. 86,2 % af angivelserne af likvide midler blev indgivet af private pengekurere og 13,8 % af erhvervspengekurere.

3.3. Oplysninger om kontrolbeføjelser til nationale myndigheder

3.3.1. Kontrolkompetencer i medlemsstaterne

Medlemsstaternes kontroller fokuserer på de indsendte angivelser, passagererne, bagagen og transportformerne. Alle medlemsstater oplyser, at de gennemfører fysiske kontroller. Næsten alle medlemsstater anvender scanningsudstyr. Fire medlemsstater oplyser, at de anvender narkohunde til kontrol med likvide midler.

For at sikre en effektiv kontrol er det vigtigt at anvende en hensigtsmæssig risikostyringsstrategi. 12 medlemsstater anfører, at de anvender en særlig national strategi for kontrol med likvide midler. Andre medlemsstater anfører, at de anvender

⁷

I denne aftale forudsættes det, at medlemsstaterne sender statistikker over likvide midler, som ikke omfatter data vedrørende angivelser af og kontrol med likvide midler inden for EU.

risikoanalysekriterier til kontrol med likvide midler ved de primære indrejse- og udrejsesteder. 17 medlemsstater oplyser, at de anvender risikoprofilering til kontrol med likvide midler, og 18 medlemsstater anvender efterretningsmæssig varsling i forbindelse med kontrollen enten ved at modtage og/eller udstede advarsler. Fire medlemsstater meddeler, at de organiserer nationale fælles målretningsaktioner sammen med andre kompetente myndigheder.

3.3.2. *Kontrolresultater*

Medlemsstaternes registreringer (se bilag 1) omfatter 13 019 tilfælde og beløber sig til 1 632 mio. EUR. Følgende medlemsstater står for de fleste påviste registreringer: DE (40 %), FR (20 %), IT (12 %), UK (10 %), NL (6 %), PT (4 %) og ES (4 %). Disse store forskelle fremgår af den grafiske oversigt i bilag 5 over antallet af registreringer.

Flere medlemsstater angiver ingen eller kun få registreringer. Dette er i nogle tilfælde mere udtryk for, at medlemsstaten ikke kan indhente data centralt, end at der ikke gennemføres tilstrækkelig kontrol (se oplysninger under 3.4.2). Andre medlemsstater beretter om en meget høj andel af registreringer sammenlignet med antallet af uopfordrede angivelser af likvide midler (se bilag 6). En tæt overvågning af kontrolresultaterne vil gøre det muligt at påvise og følge op på mulige forskelle i medlemsstaternes kontrolstrategi, og således give mulighed for evt. tilpasninger med henblik på en fuldstændig harmonisering af medlemsstaternes kontrolstrategi.

Antallet af registreringer steg jævnt fra 552 registreringer i tredje kvartal af 2007 til 2 300 registreringer i andet kvartal af 2009 (se bilag 7). Beløbet i euro-ækvivalent for disse registreringer, som fremgår af bilag 8, var ret stabilt i denne periode med undtagelse af registreringerne i sidste kvartal af 2008 på grund af et ikkeangivet ihændehaverpapir med en høj værdi i Tyskland (33 mio. EUR i tredje kvartal af 2007, 1 149 mio. EUR i sidste kvartal af 2008 og 72,5 mio. EUR i andet kvartal af 2009).

3.4. Oplysninger om registrering og behandling

3.4.1. *Registrering og behandling af angivelser af likvide midler*

Alle medlemsstater oplyser, at de registrerer oplysninger om angivelserne af likvide midler. 14 medlemsstater registrerer i en central elektronisk database. Det er i de fleste tilfælde en selvstændig database på centralt plan, som de nationale FIU'er af og til har direkte adgang til (i to medlemsstater varetages den centrale database af den nationale FIU). Oftest kan de registrerede oplysninger ikke hentes direkte af andre kompetente myndigheder såsom den nationale FIU.

De medlemsstater, der oplyser, at de ikke har automatiseret registreringen af angivelser af likvide midler, anvender for det meste excelfiler eller en lokal database.

3.4.2. *Registrering og behandling af ikkefrivillige angivelser af likvide midler og oplysninger fra kontroller*

25 medlemsstater meddeler, at de registrerer og behandler oplysningerne fra kontrollerne af likvide midler. Én medlemsstat anfører, at den ikke registrerer oplysninger, selv om medlemsstaterne i henhold til artikel 5 i forordningen om

kontrol med likvide midler skal registrere dem. 12 medlemsstater registrerer i en central elektronisk database. De andre medlemsstater registrerer i databaser, der varetages af de lokale toldkontrolposter. Én medlemsstat oplyser, at kun de påviste ulovligheder registreres, og en anden medlemsstat, at kun resultaterne af gennemgribende kontroller registreres.

3.4.3. *Registrering og behandling af oplysninger om tilbageholdte likvide midler*

Det er ikke obligatorisk at indføre procedurer for tilbageholdelse af likvide midler, da artikel 4 i forordningen om kontrol med likvide midler fastsætter, at likvide midler kan tilbageholdes administrativt. 23 medlemsstater oplyser, at de registrerer og behandler oplysningerne om tilbageholdte likvide midler. SE og FR oplyser, at de ikke registrerer sådanne oplysninger. Der foreligger ikke oplysninger for PL og BE.

15 medlemsstater (AT, BG, CY, DE, EE, ES, FI, IE, IT, LV, LT, NL, PT, SL og UK) registrerer de tilbageholdte likvide midler i en central database. Syv medlemsstater (DK, EL, LU, HU, RO, SK og SE) anvender en database, der varetages af de lokale toldsteder, mens CZ videregiver disse oplysninger direkte til den nationale FIU.

Medlemsstaterne fremsender for øjeblikket ikke statistikker over tilbageholdte likvide midler til Kommissionen. Et nyt modul i OLAF's toldinformationssystem (CIS) vil give medlemsstaterne mulighed for at indføre alle oplysninger om tilbageholdelse af likvide midler.

3.5. **Oplysninger, der stilles til rådighed for de finansielle efterretningsenheder**

21 medlemsstater stiller alle oplysninger om angivelser af likvide midler uopfordret til rådighed for deres nationale FIU. Kun FI, IT og UK anfører, at de stiller disse oplysninger til rådighed efter anmodning, mens CY og HU kun giver oplysninger om mistænkelige sager til den nationale FIU. Oplysningerne stilles til rådighed for FIU'en via e-mail, post, en officiel skrivelse eller umiddelbar adgang til databasen over angivelser af likvide midler. Disse oplysninger stilles til rådighed enten umiddelbart ved direkte adgang til databaserne eller dagligt, ugentligt eller månedligt eller allerhøjest kvartalsvist (to medlemsstater).

En række medlemsstater har hurtigere procedurer til underretning af de nationale FIU'er, når oplysningerne vedrører afsløring af mistænkelige bevægelser af likvide midler.

De fleste medlemsstater (AT, BG, CY, CZ, DE, DK, EE, EL, FI, HU, IE, IT, LU, MT, NL, RO, SK, SL, SE og UK) anfører, at de stiller oplysninger om mistænkelige angivelser af likvide midler til rådighed for de nationale FIU'er (ingen oplysninger om BE, FR, PL og PT). Nogle medlemsstater (LV, DE og LT) stiller oplysningerne til rådighed for de nationale FIU'er ved at give den nationale FIU direkte adgang til databasen med alle oplysninger om angivelserne af likvide midler. ES og NL fører allerede den centrale database med oplysninger om likvide midler i den nationale FIU.

De nationale forskelle i organisationen af FIU'en og forbindelserne med de andre kompetente myndigheder gør det vanskeligt at foreslå mere ensartede procedurer for udveksling af oplysninger mellem toldmyndighederne og FIU'en.

Smurfing

16 medlemsstater oplyser, at de anvender særlige kontroller til bevægelser af likvide midler, der ligger under tærsklen på 10 000 EUR, hvis der er tegn på ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler, hvilket normalt kaldes "smurfing". Denne mulighed er fastsat i artikel 5, stk. 2, i forordningen om kontrol med likvide midler. De fleste medlemsstater stiller også disse oplysninger til rådighed for den nationale FIU.

3.6. Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og med Kommissionen

Da der ikke findes et udvalg, som kan bistå Kommissionen med forvaltningen af forordningen om kontrol med likvide midler, har Kommissionen nedsat en permanent arbejdsgruppe med alle medlemsstater, som holder møde tre gange om året. Arbejdsgruppen finansieres under rammeprogrammet for 2013 for toldområdet, der finansierer samarbejdsaktiviteter mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Arbejdsgruppen lægger vægt på at styrke udvekslingen af oplysninger, harmonisere procedurer, etablere bedste praksis og skabe et passende miljø, som medlemsstaternes myndigheder kan anvende til at udveksle synspunkter om gennemførelsen af forordningen om kontrol med likvide midler. Håndbogen med retningslinjer for kontrol med likvide midler, som arbejdsgruppen vedtog for nylig, er udarbejdet med dette for øje.

Medlemsstaterne og Kommissionen kunne drage fordel af en udvalgsprocedure for at sikre en bedre etablering af harmonisering.

Endvidere blev der oprettet en særlig virtuel interessegruppe i et sikret extranetredskab, hvor de offentlige myndigheder kunne udveksle oplysninger og deltage i diskussionsfora. Det indeholder også oplysninger om medlemsstaternes centrale kontaktsteder og døgnkontaktpunkter til hurtig udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Medlemsstaterne er ansvarlige for at ajourføre disse oplysninger.

3.6.1. Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

Medlemsstaterne oplyser, at de udveksler oplysninger om kontrol med likvide midler på mange forskellige måder. De omfatter OLAF's AFIS-system (Anti-Fraud Information System), der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁸. Medlemsstaterne udveksler også oplysninger om risici gennem det elektroniske risikostyringssystem (RIF), der er oprettet under Fællesskabets toldrisikostyringssystem i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁹. Der nævnes også direkte kontaktpunkter til kontrol med likvide midler mellem operationelle toldsteder, via efterretningsafdelinger, kontaktpunkter for retshåndhævelse eller forbindelsesofficernetværket for skattekriminalitet og anvendelsen af særlige Europol it-applikationer.

Medlemsstaterne organiserer regelmæssigt fælles målretningsaktioner inden for Rådets Toldsamarbejdsgruppe. Der blev under det franske formandskab organiseret

⁸ EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1-16.

⁹ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1-50.

en fælles toldaktion vedrørende kontrol af pengekurere med hensyn til likvide midler under navnet "Athena".

3.6.2. *Udveksling af oplysninger med Kommissionen*

Medlemsstaterne sender statistikker over gennemførelsen af forordningen om kontrol med likvide midler til Kommissionen hvert kvartal. Disse statistikker behandles og stilles til rådighed for medlemsstaterne.

Er der tegn på, at de likvide midler vedrører udbyttet fra et svigagtigt forhold eller en anden ulovlig virksomhed, der skader EU's finansielle interesser, fremsendes oplysningerne også til Kommissionen via AFIS. CIS-modulet, som er en del af AFIS-systemet, vil gøre det muligt for medlemsstaterne at indføre oplysninger om tilbageholdte, beslaglagte og konfiskerede likvide midler. I det elektroniske sagsregister på toldområdet (FIDE) inden for AFIS-systemet skal oplysninger om efterforskning iværksat af de retshåndhavende toldmyndigheder indføres med henblik på at kontrollere, om en person (eller virksomhed) har været genstand for en strafferetlig undersøgelse i en af medlemsstaterne. Der er kun indført få sager i FIDE, og CIS-modulet er endnu ikke operationelt.

3.6.3. *Statistikker over udveksling af oplysninger*

Er der tegn på, at de angivne eller afslørede likvide midler vedrører ulovlige aktiviteter i forbindelse med bevægelser af likvide midler, kan medlemsstaterne udveksle oplysninger i henhold til artikel 6 i forordningen om kontrol med likvide midler. Medlemsstaterne har kun givet meddelelse om få sager og oplyser, at det er vanskeligt at sætte tal på dem, da oplysningerne generelt udveksles ad hoc via direkte kontakter mellem det retshåndhavende personale, og som de centrale tjenester ikke underrettes om. Kommissionen, der erkender betydningen af tilstrækkelig udveksling af oplysninger, har nedsat en projektgruppe sammen med medlemsstaterne for at styrke udvekslingen af oplysninger.

3.7. *Udveksling af oplysninger med tredjelande*

Forordningen om kontrol med likvide midler pålægger ikke at udveksle oplysninger med tredjelande. Medlemsstaterne har dog gjort det gennem internationale aftaler om gensidig bistand, bilaterale aftaler, direkte kontakt med centrale kontaktpunkter i tredjelande, netværket af retshåndhavende toldmyndigheder og forbindelsesofficernetværket for skattekriminalitet. Der nævnes også udveksling af oplysninger gennem den nationale FIU.

Kommissionen gav generelle oplysninger om de nuværende systemer inden for rammerne af FATF.

Der blev udvekslet bedste praksis og erfaringer med USA på et særligt møde mellem EU og USA i arbejdsgruppen vedrørende kontrol med likvide midler på toldområdet 2013 i april 2008.

3.8. *Fortrolighed/beskyttelse af personoplysninger/sikkerhedsspørgsmål*

Følgende lovgivning gælder i alle medlemsstater:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹⁰ og

Kommissionens afgørelse af 29. november 2001 (2001/844/EF, EKSF, Euratom). Afgørelsen fastsætter regler for klassificering af oplysninger med henblik på at garantere informationssikkerheden¹¹.

Generelle bestemmelser om fortrolighed/tavshedspligt.

De fleste medlemsstater (AT, BG, CY, CZ, DE, EL, ES, FI, FR, EE, HU, IE, IT, LV, MT, PL, RO, SE, SL og UK) oplyser, at de har truffet særlige foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med udveksling af oplysninger om kontrol med likvide midler. Der foreligger ikke oplysninger for BE, LU og PT. De fleste medlemsstater anvender i virkeligheden generelle foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger. Endvidere har meget få medlemsstater indført foranstaltninger vedrørende dataklassificering for at garantere informationssikkerheden. Fire medlemsstater (DK, LT, NL og SK) oplyser, at de generelle foranstaltninger vedrørende beskyttelse af personoplysninger, datasikkerhed og fortrolighed også finder anvendelse på oplysninger i forbindelse med kontrol med likvide midler.

Det kan konkluderes, at de fleste medlemsstater sikrer et minimum af fortrolighed eller beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med oplysninger om kontrol med likvide midler. Kun få medlemsstater har indført særlige foranstaltninger vedrørende kontrol med likvide midler for at sikre beskyttelsen af de pågældende personoplysninger eller har klassificeret oplysninger vedrørende kontrol med likvide midler for at garantere informationssikkerheden.

3.9. Sanktioner

Alle medlemsstater har indført sanktioner, der skal anvendes, hvis angivelsespligten ikke opfyldes. Sanktionerne i de fleste medlemsstater er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, undtagen i nogle få medlemsstater, hvor beløbet for den administrative sanktion synes at være for lavt til at virke afskrækkende. Kommissionen har anmodet disse medlemsstater om hurtigt at rette op på dette forhold.

18 medlemsstater kan indføre andre sanktioner end de administrative sanktioner, der er fastsat i artikel 9 i forordningen om kontrol med likvide midler. Disse sanktioner omfatter beslaglæggelse eller tilbageholdelse af likvide midler i forbindelse med mistanke om ulovlig virksomhed, (højere) bøder, fængselsstraf eller konfiskation af de likvide midler.

Medlemsstaterne har ikke pligt til at sende statistikker over pålagte sanktioner til Kommissionen. De foreliggende ad hoc-oplysninger bekræfter imidlertid, at de fleste medlemsstater rent faktisk har pålagt sanktioner.

¹⁰ EFT L 281 af 23.11.95, s. 31-39.

¹¹ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

4. KONKLUSIONER

Bidragene fra medlemsstaterne viser, at den seneste gennemførelse af forordningen om kontrol med likvide midler generelt er tilfredsstillende. Medlemsstaterne har organiseret de kompetente myndigheder på en sådan måde, at de sikrer, at passagererne opfylder deres angivelsespligt, at angivelserne af likvide midler behandles, og at der foretages kontrol af passagerer, bagage og transportmidler. De har også indført et sanktionssystem og/eller et system til tilbageholdelse af likvide midler, hvis kravene om angivelse af likvide midler ikke opfyldes. Medlemsstaterne har sørget for, at de oplysninger, der indhentes fra systemet til tilbageholdelse af likvide midler, stilles til rådighed for den nationale FIU. De udveksler, hvis det er relevant, oplysninger med andre medlemsstater, Kommissionen og tredjelande og overholder samtidig standarderne for fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger. I betragtning af forskellene mellem medlemsstaterne i modtagne angivelser af likvide midler og udførte kontroller er det nødvendigt at overvåge medlemsstaterne nøje for at styrke harmoniseringen af medlemsstaternes gennemførelse af forordningen om kontrol med likvide midler. Medlemsstaterne pålægges om nødvendigt at træffe afhjælpende foranstaltningerne.

Der er i et par medlemsstater påvist mangler i registreringen, behandlingen og tilrådighedsstillelsen af kontroloplysninger og i indførelsen af nationale sanktioner. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at EU-lovgivningen om kontrol med likvide midler gennemføres korrekt i alle medlemsstater.

5. HENSTILLINGER

Erfaringen fra den praktiske gennemførelse af forordningen om kontrol med likvide midler har vist, at der IKKE er behov for en gennemgribende revision af forordningen.

Den viser imidlertid, at man kunne overveje en række tilpasninger af bestemmelserne i forordningen:

en revision af artikel 3 i forordningen for at imødekomme medlemsstaternes konkrete kontrolproblemer med hensyn til transitpassagerer;

indførelse af en fælles EU-angivelsesblanket på grundlag af den fælles angivelsesblanket, som de fleste medlemsstater anvender i dag, med henblik på yderligere harmonisering af de indsamlede oplysninger, øget bevidsthed hos de rejsende og anvendelse af edb;

tilføjelse af krav om obligatorisk (kvartalsvis) indberetning til Kommissionen af statistikker indsamlet af medlemsstaterne for at sikre, at forordningen om kontrol med likvide midler fungerer effektivt. Disse indberetningskrav er for øjeblikket baseret på frivillige aftaler;

tilføjelse af et obligatorisk krav om øget bevidstgørelse om angivelsespligten. I dag gennemføres alle oplysningsaktiviteter på frivillig basis;

indførelse af en udvalgsprocedure med henblik på at institutionalisere drøftelserne med medlemsstaterne om forvaltningen af forordningen om kontrol med likvide midler;

forberedelse af en gennemførelsesforordning fra Kommissionen vedrørende tekniske elementer, som f.eks. formatet for den fælles angivelsesblanket eller indberetningskravs indhold.

Der kan allerede nu opnås en større harmonisering ved at udveksle bedste praksis og styrke harmoniseringsprocedurerne via blød lovgivning i form af retningslinjer eller tekniske aftaler mellem medlemsstaterne gennem arbejdsgruppen vedrørende kontrol med likvide midler.

For at opnå en *fuldstændig* harmonisering af kontrollen med likvide midler ved indrejse i og udrejse fra EU er det nødvendigt at *ændre* forordningen om kontrol med likvide midler.

BILAG 1:

Statistikoversigt over angivelser og registreringer af likvide midler
- alle medlemsstater -
Tredje kvartal 2007 – andet kvartal 2009

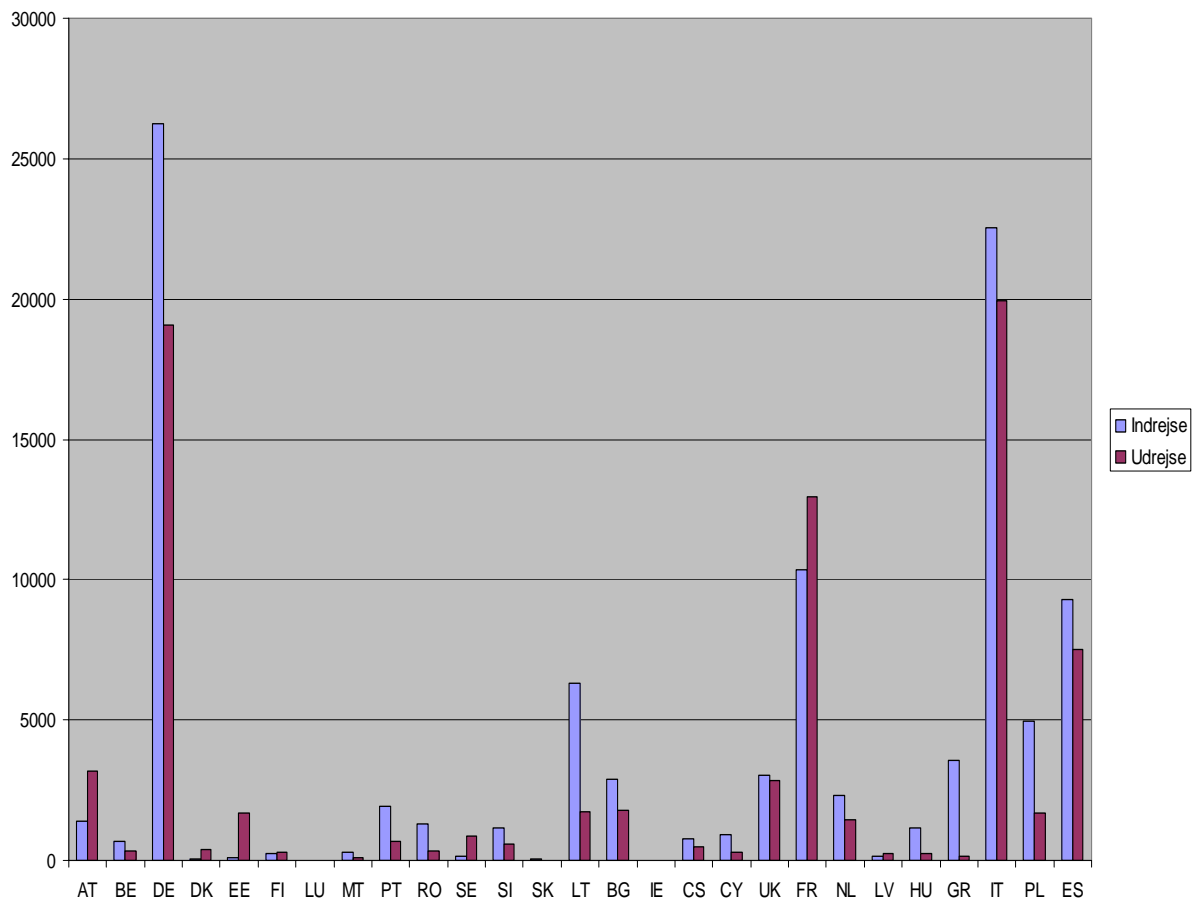
Frivillige angivelser af likvide midler					Registreringer			
Land	Antal angiv.	Indrejse	Udrejse	Beløb i EUR	Indrejse	Udrejse	I alt	Beløb i EUR
AT	4589	1404	3185	5.631.564.366	4	12	16	1.394.484
BE	995	653	342	53.470.113	23	13	36	2.751.764
DE	45303	26239	19064	55.775.450.005	3272	1938	5210	996.985.476
DK	435	70	365	16.811.874	3	276	279	7.580.171
EE	1769	79	1690	1.091.682.756	5	3	8	225.823
FI	520	233	287	81.599.560	36	12	48	1.252.599
LU	15	7	8	1.150.540	0	0	0	0
MT	369	291	78	17.116.042	2	0	2	57.140
PT	2588	1932	656	212.936.525	324	179	503	31.511.113
RO	1729	1362	367	160.856.092	0	5	5	26.079
SE	1015	158	857	33.050.252	11	0	11	428.802
SI	1750	1167	583	3.027.662.737	50	10	60	3.604.333
SK	51	50	1	1.663.601	0	0	0	0
LT	8046	6302	1744	214.153.403	0	2	2	16.199
BG	4636	2870	1766	304.051.835	12	41	53	5.377.271
IE	24	9	15	680.755	4	12	16	336.430
CS	1227	762	465	420.463.999	2	0	2	36.655
CY	1240	935	305	47.741.670	14	20	34	870.916
UK	5895	3042	2853	203.555.076	341	926	1267	31.848.240
FR	23339	10373	12966	1.936.488.129	1572	984	2556	221.041.774
NL	3776	2321	1455	161.789.026	264	453	717	23.039.467
LV	369	123	246	84.639.062	4	0	4	942.263
HU	1380	1145	235	78.083.925	11	10	21	490.359
EL	3695	3550	145	123.303.936	2	8	10	1.243.525
IT	40194	22531	17663	8.745.018.735	796	801	1597	258.241.296
PL	6636	4943	1693	242.940.502	40	35	75	5.209.018
ES	16766	9273	7493	1.253.528.580	33	454	487	37.828.899
I ALT	178.351	101.824	76.527	79.921.453.095	6.825	6.194	13.019	1.632.340.096

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007

BILAG 2:

Antal angivelser af likvide midler
– alle medlemsstater -
Tredje kvartal 2007 - andet kvartal 2009

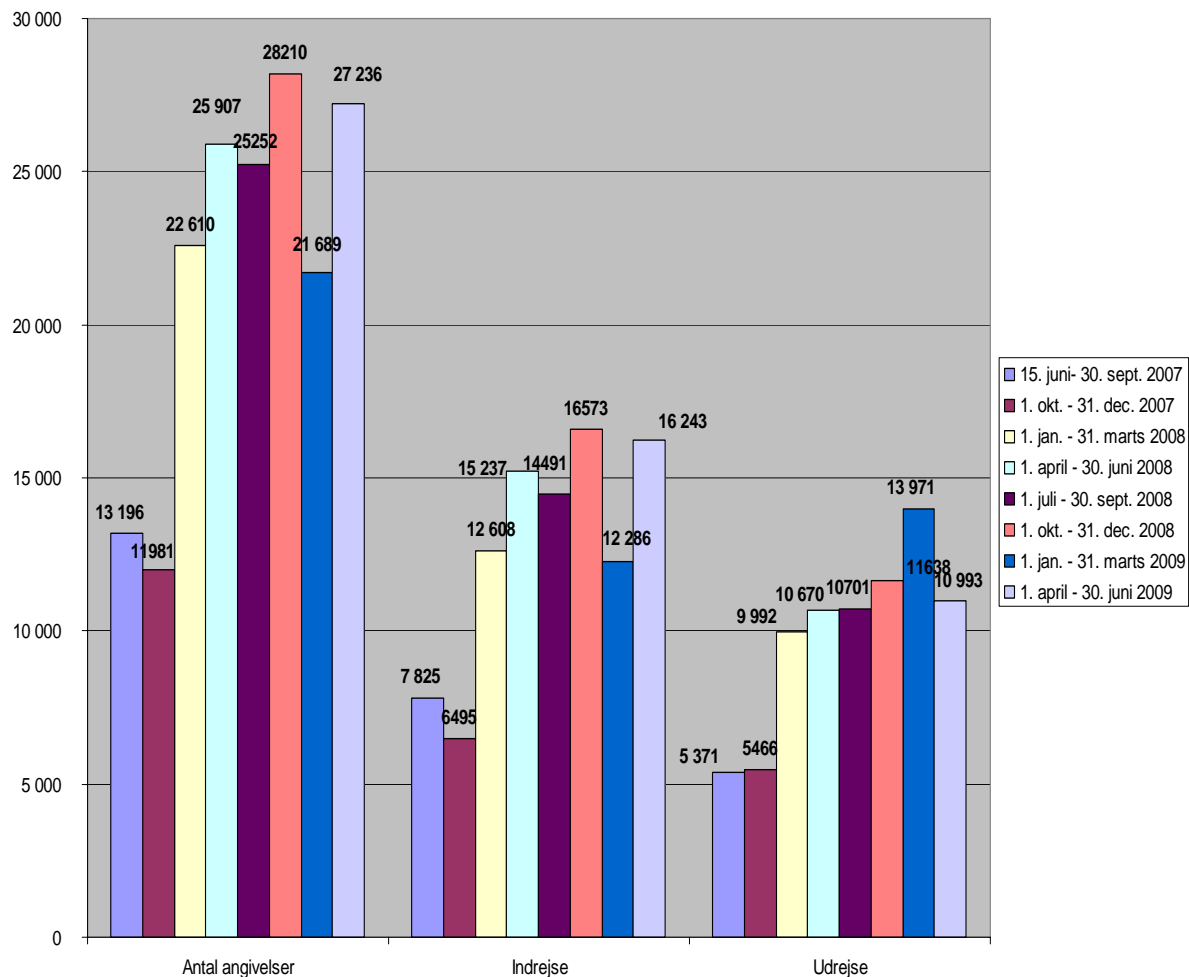

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.

BILAG 3:

Udviklingen i antallet af angivelser af likvide midler
– i alt –
Tredje kvartal 2007 til andet kvartal 2009

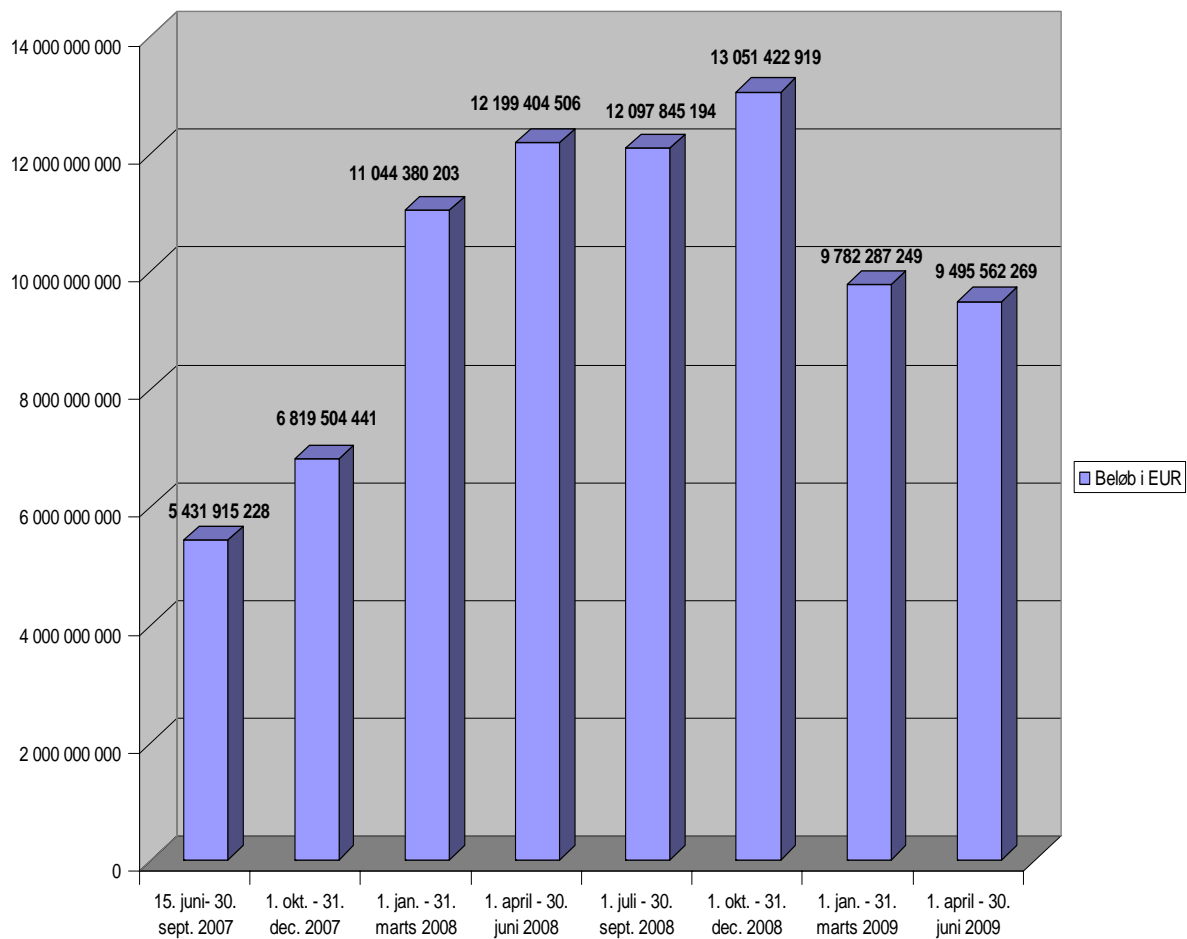

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.

BILAG 4:

Udviklingen i angivelser af likvide midler i euro-ækvivalent
– i alt –
Tredje kvartal 2007 til andet kvartal 2009

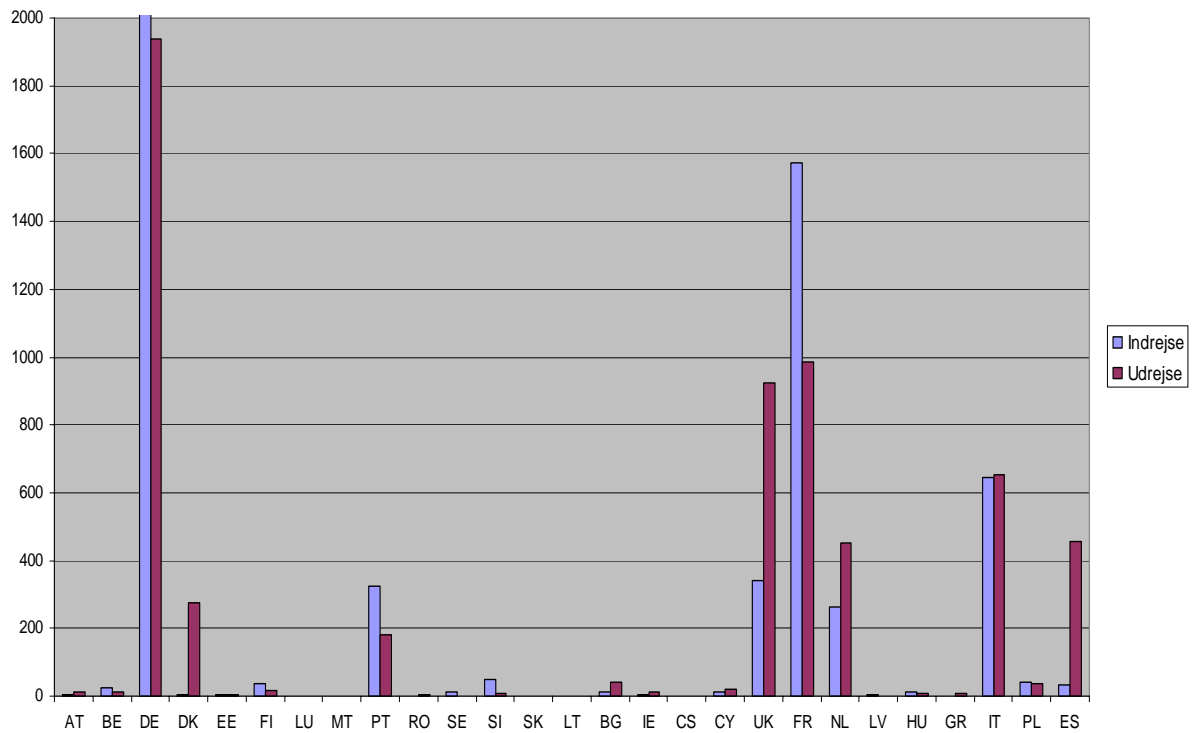

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.

BILAG 5:

Antal registreringer af likvide midler
– alle medlemsstater -
Tredje kvartal 2007 - andet kvartal 2009

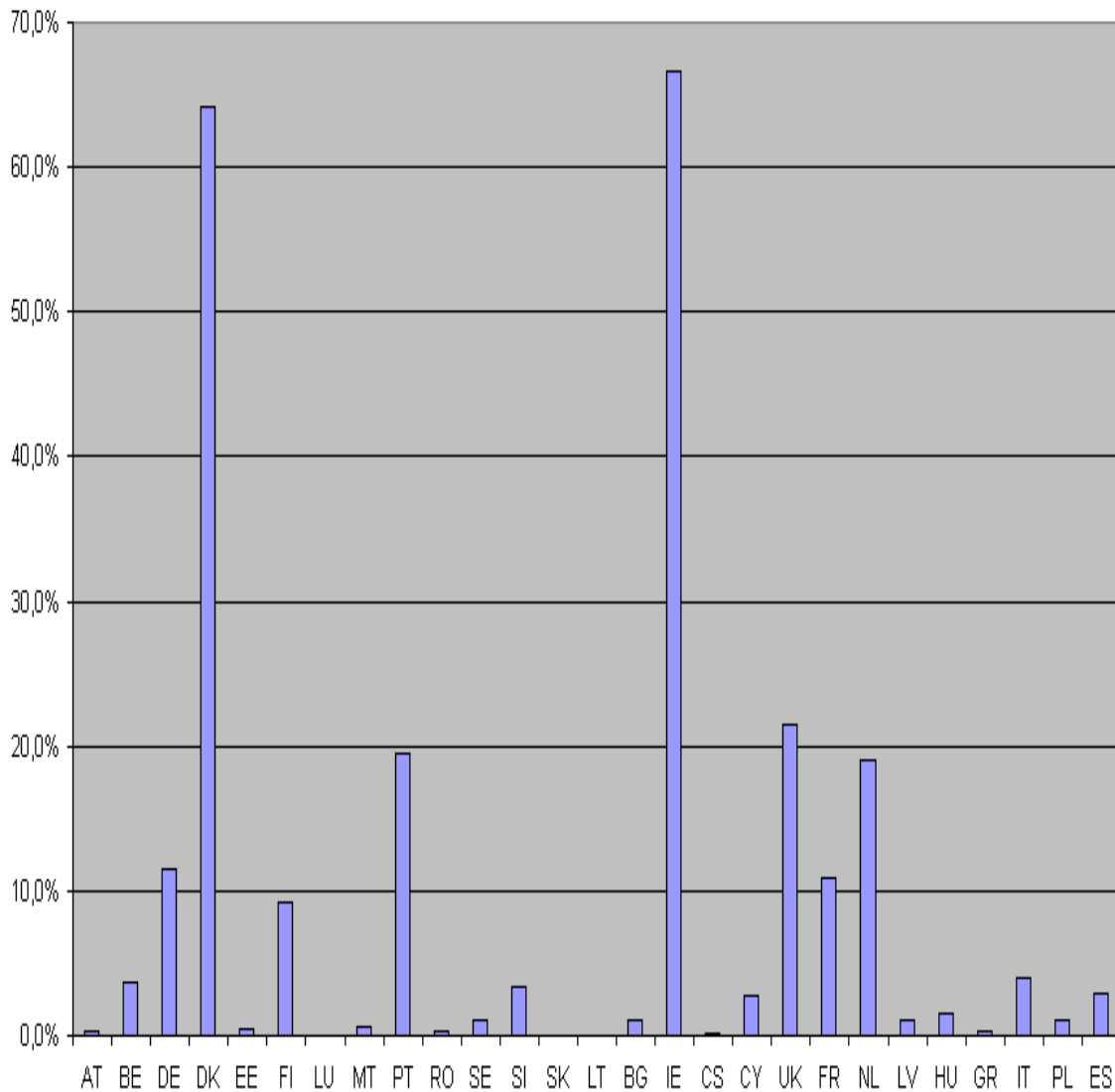

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.

BILAG 6:

Forholdet mellem registreringer af likvide midler og det samlede antal angivelser
– alle medlemsstater –
Tredje kvartal 2007 til andet kvartal 2009

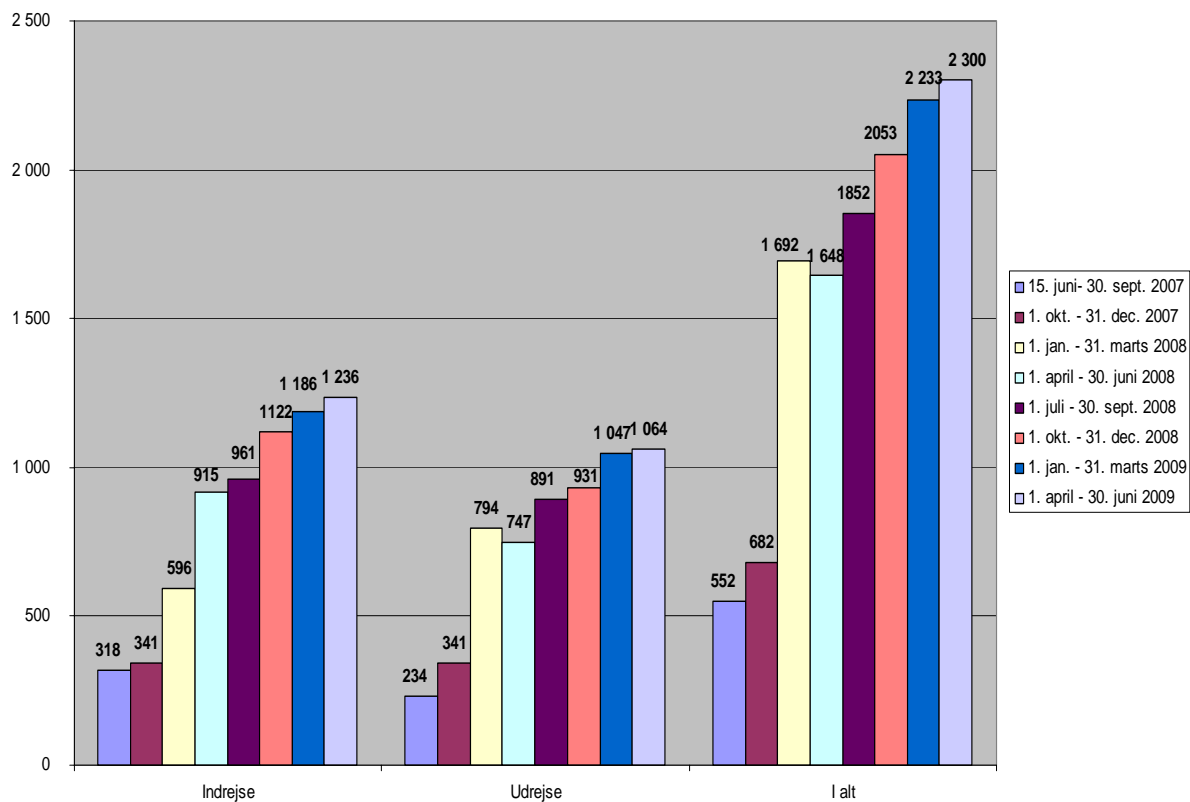

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.

BILAG 7:

Udviklingen i antallet af registreringer af likvide midler
– i alt –
Tredje kvartal 2007 - andet kvartal 2009

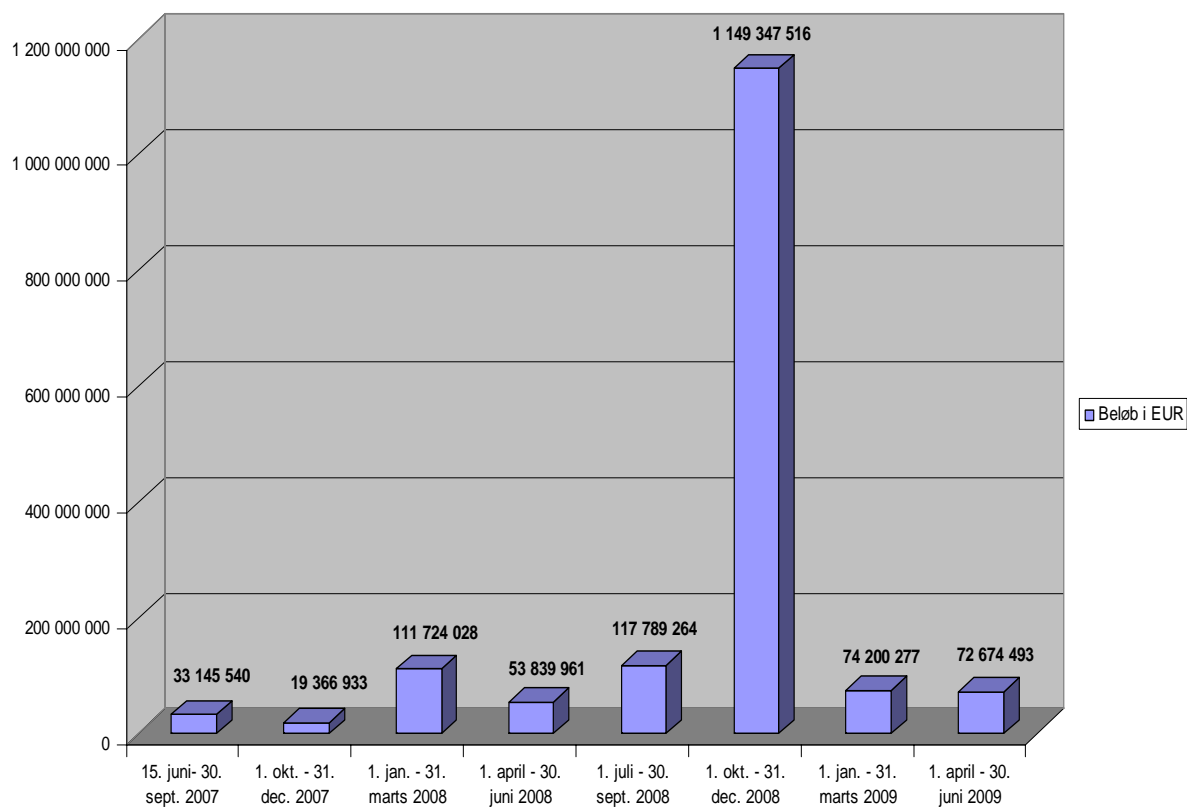

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.

BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.

BILAG 8:

Udviklingen i antallet af registreringer i euro-ækvivalent
– i alt –
Tredje kvartal 2007 - andet kvartal 2009

IT, PL og GR indsendte ikke data vedrørende kontrol med likvide midler for tredje og fjerde kvartal 2007.
BE indsendte ikke data for tredje kvartal 2007.